

Dernæst sagde det ærede Medlem her i Tinget i Gaar eller i Forgaars, at om Tjørneriset kunde Fru Bransholm, da det var paa Tale i Struer — altsaa i sin Tid, kort efter at Begivenheden var passeret — ikke sige ja eller nej, og han paaberaabte sig den Vidneforklaring, Fru Nørregaard havde afgivet. Denne Vidneforklaring findes Pag. 99 i den trykte Bog. Efter det ærede Medlems Udtalelse her i Tinget skulde altsaa Fru Nørregaard have forklaret, at Fru Bransholm, da Sagen var paa Tale i Struer, ikke kunde sige ja eller nej. Men det, som Fru Nørregaard siger, er: „Hun forklarede, at hun deltog i den af Pastor Christensen omtalte Undersøgelse. Hun erindrer, at der ved den Lejlighed var Spørgsmaal om, at Fru Bransholm skulde have benyttet et Ris, hvori der var en Stikkelsbærgren eller Tjørnegren med; der var ikke Tale om, at Riset helt skulde have bestaaet af Stikkelsbær- eller Tjørnegrene; Fru Bransholm blev adspurgt herom. Hun [Fru Nørregaard] erindrer ikke bestemt, hvad Fru Bransholm svarede, men det staar for hende, som om hun hverken svarede ja eller nej, saa at man altsaa ikke kom til noget endeligt Resultat.“ Dette, at det altsaa staar for Fru Nørregaard, som ikke kan huske, hvad Fru Bransholm svarede, som om hun hverken svarede ja eller nej, kommer det ærede Medlem her i Tinget og fremstiller som, at det er en Kendsgerning, at Fru Bransholm i Struer ikke var i Stand til at sige ja eller nej, medens Forholdet jo er det, at det er Fru Nørregaard, som ikke er i Stand til at sige, om Fru Bransholm sagde ja eller nej. Man skal være meget forsigtig, naar det ærede Medlem kommer og giver Fremstillinger. Jeg nævner dette ogsaa lige overfor det ærede Medlems heftige Bestridelse af Rigtigheden af Mortensens Erklæring.

Saa sagde det ærede Medlem her i Tinget, at han havde været Genstand for ilde Omtale i forskellige Aviser i Anledning af hans Omtale af det mørke Kammer. Det var blevet sagt i Aviserne, at naar han havde truffet et Barn staaende i det mørke Kammer, var det, fordi han havde taget fejl, det var i Virkeligheden et Kloset, hvori Barnet opholdt sig. Hvorledes det forholder sig, skal jeg ikke udtale mig om. Jeg erindrer ikke, om jeg har læst noget saadant, har jeg læst det, har jeg glemt det, man læser saa meget i Aviserne. Men saa siger det ærede Medlem her i Tinget: Men den mørke Arrest var der jo! Altsaa, det ærede Medlem vil

sige, at da han var paa „Hebron“ i Sommeren 1907, var den mørke Arrest der. Men da var den mørke Arrest der ikke, den var jo afskaffet ved Børneløven.

Det ærede Medlem siger endelig — og det er Toppunktet af, hvad der viser, hvor meget man kan lægge Vægt paa, hvad det ærede Medlem udtaler — han siger virkelig, efter at vi nu alle sammen i en halv Sned Dage have haft denne trykte Bog, at Fru Bransholms egen Forklaring er en Bekræftelse af alle de Anklager, som det ærede Medlem har rejst! Jeg synes, det er et stærkt Stykke.

Om alle disse Anklager siger det ærede Medlem altsaa, at de i det væsentlige ere blevne bekræftede. Jeg skal derfor gaa dem lidt igennem, og jeg skal gøre det, dels fordi det maa være mig magtpaaliggende at paavise, hvad Udfaldet af denne Undersøgelse er blevet, dels fordi jeg tillader mig fremdeles at mene, at efter Udfaldet af denne Undersøgelse tilkommer der Fru Bransholm al den Oprensning, hun kan faa, overfor alle de voldsomme Anklager, som det ærede Medlem har rejst. (Uro paa Tilhørerpladsen).

Formanden: Dersom Tilhørerne ikke kunne forholde sig rolige, maa jeg udsætte Mødet og fortsætte uden Tilhørere.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tillader mig altsaa at mene, at der tilkommer Fru Bransholm Oprensning for alle de voldsomme Anklager, der ere rettede mod hende. Jeg skal gaa disse Angreb igennem, jeg skal vise, hvorledes alle grove og graverende Angreb ere faldne til Jorden, og hvorledes de Angreb, som det ærede Medlem kunde rette mod Fru Bransholm, hvis den nugældende Børnelov den Gang havde været i Kraft paa „Hebron“, kan det ærede Medlem ikke rette imod hende, fordi hun ikke paa nogen Maade har overskredet den Myndighed, som hun den Gang var i Besiddelse af.

Det ærede Medlem rettede i sine Avisartikler først og fremmest den Beskyldning mod Fru Bransholm, at hun var Hermafrodit.

Formanden: Er den højtærede Justitsminister nær ved Afslutningen af sin Tale?

Justitsministeren (Alberti): Langt fra.

Formanden: Jeg skal da her afbryde Forhandlingerne for i Dag.